

Több százan laktak jól az első falusi disznóvágáson

Első alkalommal szerveztek falusi disznóvágást Nyárlőrincen, amelyen bárki részt vehetett. Mindenki ehetett minden olyan ételt, amit ilyenkor készíteni szoktak. A községünk lakói közül több százan laktak jól a finom ételekből.

Az októberi testületi ülésen ve-

tette fel Pácsa József polgármester, hogy vissza kellene térni a falusi hagyományokhoz, és Nyárlőrincen is legyen települési disznóvágás. Az ötletet annyira jónak tartották a képviselők, hogy azonnal bele is egyeztek, és a sertést még azon nyomban fel is ajánlotta Varga Imre külsős bi-

zottsági tag. Nem sokat kellett várni, mert jöttek a további különböző felajánlások. Nem volt olyan hozzávaló, ami ne felajánlásból érkezett volna. Az időpontot is kitűzték, még pedig január 31-re, a piactérre, ahol egy hatalmas sátort is felállítottak. *Folytatás a 2-3. oldalon.*

TARTALOMBÓL: • Siket sportolókkal találkoztak a diákok a Hungarikum Ligetben • A Don-kanyarban elesett hősökre emlékeztek • Terápiás kutyás foglalkozás a Csiga csoportban • Egy-
séges képet mutattak a borok a hegyközségi versenyen • Kaland, szerencse és sikeres hazatérés Ba-
makoból • Együtt a természetért – Madáretető készítő verseny • Fogászati szűrővizsgálat az óvodá-
soknak • Farsangolás közben búcsúztatták el a telet és a hideget • Vetélkedővel egybekötött farsangi
mulatságot tartottak az alsósoknak • A közösségépítés mellett a játékonkodáson volt a hangsúly

Több százan laktak jól az első falusi disznóvágáson

Az első oldal folytatása.

Négy helyi lakos, akik már nem először vettek részt ilyen családi eseményen, úgy gondolták, hogy kihasználják a lehetőséget és ők is vágnak egyet. Gyenes Zoltán, Tóth István, Nyúl Csaba és Vörösmarti Pál olyan 230 kilós sertésből gazdálkodott, míg az önkormányzat egy közel háromszáz kilóst vágott. Ez utóbbinál László Józsefet bízták meg a böllérmunkával, mivel neki hentes a szakmája. Segítségek természetesen mind a két helyen adódtak.

Egyesek elmondása szerint az egyik helyen a profik dolgoztak, minden féle gépekkel felszerelve, míg a másikon az amatőrök. Persze azért nekik is voltak olyan eszközeik, amelyek megkönnyítették a hús darálását a hurka, kolbász töltését, de ők egy kicsit lassabban haladtak a munkával.

Az ital kínálat sem tért el a hagyományoktól, mert ahogyan az ilyenkor lenni szokott, fogyott rendszeren a pálinka, a forralt bor, de a meleg tea is. Nem volt hiány, mert mindenki a saját italát tartotta a legjobbnak, amit ugye másoknak meg kellett kóstolni.

Az önkormányzat nem bízott semmit sem a véletlenre, nem akarták azt, hogy valaki éhen maradjon. Éppen ezért előző nap már vágtak egy disznót, amiből négyszáz hurkát és négyszáz kolbászt készítettek, hogy reggelire mindenkinek legyen mit enni. Fogyott is szépen, de utána a szombaton levágott sertés húsból újabb kolbász és hurka adagok kerültek az asztalra, illetve a papírtálcákra. A szalonnát pedig kisütötték. Senki sem panaszkodott, hogy nem lakott jól és természetesen repetára is volt lehetőség.

Ez azonban még csak a kezdet volt. Délutánra ugyanis megterítették az iskola tornatermében, ahova több, mint négyszáz személyt vártak. Ők viszont már húslevest, ami sertéshúsból készült, és székelykáposztát ehettek. Természetesen a kimaradt hurkát és kolbászt, valamint pecsenyét is odavitték, így mindenki megtömhette a bendőjét. Az esten nem volt zene, de mindenki addig maradt, ameddig akart és persze a magyar kártyák is előkerültek, amivel a kedvenc játéukat, az entrát játszották.

A kvartett viszont ragaszkodott a régi hagyományokhoz, így ők a megtisztított sertés belébe töltötték a kolbászt. A rizses hurkán kívül készítettek véreset, valamint disznósajtot és persze sült pecsenyét és tepertőt is, a sonkákat pedig elosztották. Azért ők is hozzájárultak a központi étkezéshez, mert adtak alapanyagokat a levesbe.

Az első települési disznóvágás megígérte, hogy jövőre lesz folytatása. Az első települési disznóvágás olyan jól sikerült, hogy Pácsa József

Siket sportolókkal találkoztak a diákok a Hungarikum Ligetben

Immár harmadik éve annak, hogy a Hungarikum Liget a Magyar Paraspport Napja alkalmából, a vármegye iskolásai számára rendezvényt szervez. Ezúttal, mintegy háromszáz diák gyűlt össze, hogy beeláthasson a siketek és nagyothallók diákok mindennapjaiba, sportolási lehetőségeikbe.

Az előadók részéről először Tapolczai Gergely, a Magyar Hallássérültek Sportszövetségének elnöke beszélt. Sok érdekesség mellett azt is elmondta, hogy már az első alkalommal megrendezett Európa Bajnokságon sikerült korcsolyában aranyérmet szerezniük. Mindez 1895-ben történt, a bajnok Földváry Tibor pedig maga is hallássérült sportoló volt.

De elgondolkodott-e már valaki azon, hogy a nem halló futók, úszók honnan tudják, mikor dördül el a képletes startpisztoly, vagy a birkózók, focisták honnan tudják, ha a bíró jelképesen megfújja a sípját? Gondoltunk-e vajon arra, hogy a jelyelv több, mint ezer jelet tartalmaz? Ilyen, és hasonló izgalmas kérdésekre adtak választ a megjelent előadók.

Két neves sportoló is tiszteletét tette a rendezvényen: Boros Tamara, aki ezüstérmes lett 400 méteres vegyesúszásban a Tokióban lezajlott siketlimpián, valamint a kiskunfélegyházi Szabó Nóra, aki szintén a tokiói siketlimpián csapat sprintváltóban bronzérmet szerzett. Mindketten meséltek arról, milyen szépségei és nehézségei vannak a sportnak, és hogy mit is jelent a sport az ő életükben.

Bár az esemény fő témája a sport volt, azért a kultúra is képviseltette magát. A 2024-es Megasztár nagyothalló, de gyönyörűen éneklő versenyzője, Kiszél Dzszenifer egy kis beszélgetés után megcsillantotta tehetségét, és több

számot is elénekelt a gyerekeknek.

Persze a meghívott diákok nemcsak hallgatói, hanem aktív résztvevői is voltak az eseménynek. Megtanulták, milyen a siketaps, hogyan kell eljelelni a „Büszkék vagyunk rátok!” mondatot, és mindezt a tudást bizony sűrűn alkalmazták is a rendezvény során. Az eseményt egy izgalmas focimeccs zárta. A vendég iskolák 2-2 játékosából verbuvált ideiglenes csapat állt ki a hallássérült U18-as teremlabdarúgó válogatott ellen.

A nap tanulságát talán Boros Tamara szavai foglalták össze leginkább: „Nem szabad feladni, mindig küzdeni kell, és ebben segít a sport!”

A Don-kanyarban elesett hősökre emlékeztek

Nyárlőrinc Községi Önkormányzat, valamint a Magyar Honvédség MH Dombay Miksa 4. Területvédelmi Ezred, valamint a Merász Mihály 38. Területvédelmi Zászlóalj közös szervezésében megemlékeztek a településen, a Don-kanyarban hősi halált halt katonákról.

A doni áttörés 83. évfordulója alkalmából, a település központjában lévő I. és II. világháborús emlékműnél gyülekeztek kadétok, katonák, valamint a helyi lakosok, hogy kifejezzék tiszteletüket azokról, akik a II. világháborúban, csatában, vagy azt követően a fogságban hunytak el. A Himnusz elhangzása után Pácsa József polgármester emlékezett meg a tragikus eseményekről.

– A magyar hadtörténelem talán egyik legnagyobb tragédiája 1943. január 12-én a reggeli órákban kezdődött, amikor a Don mellett védelmi vonalban helyezkedett Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg ellen, a Vöröshadsereg támadásba lendült, amelyet az urivi áttörés néven jegyeztek be a magyar hadtörténelem fekete könyvébe, mondta a településvezető. A 2. magyar hadsereg elvesztette harci, technikai eszközeinek szinte egészét, állományának több, mint hetven százalékát. Hősi halált halt, fogságba esett és eltűnt – a máig pontatlan adatok szerint - 100-120 ezer katona. A túlélők közül szinte mindenki megsebesült, vagy fagyási sérüléseket szenvedett. A mi tiszteletünk az emlékezés és a tiszteletadás. A hazáért küzdeni és meghalni a legnagyobb dicsőség, amit az utókor soha nem feledhet, hangsúlyozta Pácsa József.

A településen lévő emlékművet az önkormányzat 2005-ben állította, amely egy talapzatra állított kőtömb, és amelyen bevésve sorakoznak az elesett helyi lakosok nevei. Nyárlőrinc, korábbi nevén Koháryszentlőrinc, lakói közül a második világháborúban hetvenkét személy esett el. A katonák egy része harc közben halt meg, más részük a fogolytáborokban vesztette

életét. Az áldozatok jelentős része a Don-kanyar poklában tűnt el, a 2. magyar hadsereg összeroppanása után. A nyárlőrinci emlékmű nekik állít emléket.

Az emlékművet Kókai Géza református tiszteletes áldotta meg és Kullai Attila atya szentelte meg. Ezt

követően megkoszorúzták az emlékművet.

A megemlékezés után az önkormányzat hurka, kolbász reggelire hívta meg a katonákat, akik ezt követően gyalog folytatták útjukat Kecskemétre, hogy ott is megemlékezzenek a Don-kanyarban elesettekről.

Terápiás kutyás foglalkozás a Csiga csoportban

Örömteli meglepetésben volt részünk a Csiga csoportba járó gyerekeknek. Sáriné Papp Erzsébet (óvónéni) és négy lábú segítői bebizonyították: a kutyák nemcsak legjobb barátaink, hanem a legkiválóbb tanítóink is. A Kutyával egy Mosolyért Alapítvány foglalkozásán a gyermekek interaktív módon, játékos keretek között tanulhattak toleranciát, empátiát és felelősséget.

A teremben vibrált a levegő az izgalomtól, de amint belépett a két különleges vendég, a gyereksereg figyelme azonnal rájuk szegeződött. Egy tekintélyt parancsoló, mégis végtelenül jámbor fehér labrador Zete, és a fekete uszkár kis tanonc, Keve érkezett a gyerekekhez.

Több volt, mint játék: érzékenyítés mancsokkal.

Erzsike néni, az alapítvány szakembere vezetésével a foglalkozás messze túlmutatott a kutyasimogatáson. Az interaktív feladatok során a gyerekeknek nemcsak figyelniük kellett az állatokra, hanem együtt is kellett működniük velük. A kutyák jelenléte varázserővel bírt: a leghangosabb gyerekek elcsen-

desednek, a visszahúzódoók pedig kinyílnak.

A célunk nem csupán a szórakoztatás. A kutyák segítenek abban, hogy a gyerekek megtanulják a türelmet és az egymás iránti toleranciát – vallja az alapítvány képviselője.

A foglalkozás két fő pillére épült.

Közösségformálás: A közös feladatok során a gyerekek megtapasztalták, milyen csapatban dolgozni, és hogyan kell empátiával fordulni mind a társak, mind az állatok felé.

Felelős állattartás: Sáriné Papp Erzsébet nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy a gyerekek megértsék: a kutya nem játékszer. A tartásuk felelősséggel, odafigyeléssel és tisztelettel jár.

A nap egyik sztárja kétségkívül Keve, a fekete uszkár volt. Tanoncként ő még csak ismerkedik a „munkával”, de lelkesedése és ügyessége azonnal belopta magát mindenki szívébe. Jelenléte azt is megmutatta a gyerekeknek, hogy a tanulás és a fejlődés folyamata mindenki számára fontos, legyen az ember vagy állat. Zete, a hófehér felnőtt labrador türelmével, méltóságával, fegyelmezett

magatartásával szolgált követendő példaként.

A foglalkozás végén nemcsak a kutyák kaptak jutalomfalatot, hanem a gyerekek is gazdagabbak lettek egy adagnyi szeretettel, némi plusz türelemmel és azzal az útravalóval, hogy egy mosolyért néha elég csak nyolc mancs és két csóváló fark.

Fodor Árpádné

Egységes képet mutattak a borok a hegyközségi versenyen

Megtartotta hagyományos borversenyét a Szentkirály-Lakitelek Hegyközség. Ezúttal Lakitelek, pontosabban a Bacchus Borozó adott helyszínt az eseménynek. Az ítések harminckilenc minta sorsáról döntöttek.

A jelenlévőket Revuczky Béla a hegyközségi elnök köszöntötte. A borversenyen nem csak a bíráló bizottság tagjai, hanem maguk a termelők is kös-
tolhatnak és megbeszélhették egymás között, hogy milyenek voltak a minták. Ezúttal tizenhét fehér, tizenegy rozé és ugyan annyi vörösborról mondtak ítéletet a döntéshozók. A hagyományoknak megfelelően, a két három tagú bizottság tagjai, ezúttal is külön, külön is véleményt mondtak a borokról, hogy a jelenlévők is tudják meg, hogyan értékelték a mintákat.

Kisari István a Mathiász János Borrend kancellárja az egyik bíráló bizottság elnöke foglalta össze a verseny eredményét. – Nagyon érdekes, szép és egységes borversenyen vettünk részt.

A fehér boroknál az illatosak is remekül szerepeltek, pedig a 2025-ös év kifejezetten nehéz évjárat volt, az illatos borok vonatkozásában, mert nehéz volt eltalálni a szüreti időpontokat. A rozé boroknál gyönyörűek voltak a színek. Magyarországon a borfogyasztás csökken, azon belül is a rozé boroké nagyon erősen, pedig ezek a minőségek ezt egyáltalán nem indokolják. A legkiegyensúlyozottabb és a legegységesebb vonalat a vörös borok képviselték.

Meggyőződésem, folytatta Kisari István, hogy nekünk többet kellene foglalkozni a friss, fiatal, úgynevezett újbor típusú vörös borokkal mert egy friss vörösbőr is adhat nagy élményt. Természetesen a nagy testű vörösbőrök igénylenek érlelést, hordozást. Bátran kimerem jelteni, hogy van jövője az alföldi borászatnak. Most olyan egységes képet kaptunk, ami előremutató ebben a nehéz világban, amikor nagyon sok problémával küzd az ágazat, elsősorban a borfogyasztás tragikus csökkenésével.

A borversenyen kilenc arany, tizenhét ezüst és tíz bronzérem született, amit Revuczky Béla adott át. Termelői kategóriában a legjobbnak a tisztaalpári Lólé István 2024-es Cabernet sauvignon borát minősítették, míg üzemi kategóriában a Damax Kft. 2024-évi kékfrankos rozé bora vitte el a pálmát. Különdíjban részesült a Szikrai Borászati Kft. 2025-ös cserszegi fűszerese. A Mathiász János Borrend minden évben külön értékeli a legjobb kövidinka bort. Az ezzel járó elismerést pedig a lakiteleki Polyák Albert vehette át 2025-ös boráért, Szili Gábor főborásztól.

Kaland, szerencse és sikeres hazatérés Bamakoból

Ismeretlen tájak, országok, idegen emberek, kiszámíthatatlan utak. Váratlan fordulatok, és sok szerencse kell ahhoz, hogy valaki teljesítse a Budapest-Bamako több, mint kilencezer kilométeres szakaszát. Varga Mihály és felesége Dékány Alexandra már elmondhatja magáról, hogy mindezeket átélte és megvalósította.

A nyárlőrinci Varga Mihály és felesége, a hetényegyházi Dékány Alexandra, akik Németországban dolgoznak, olyan kalandra vállalkozott, amilyenre még sohasem. Több, mint három héten keresztül „élvezték” Afrika különböző országainak vendégszeretétét. Erről, egy több, mint kétórás élménybeszámolót tartottak, fotókkal, videókkal illusztrálva Nyárlőrincen, az érdeklődők számára.

Először is mindenkinek megköszönték az üzenetek, lájkokat, visszajelzéseket, amiket kaptak. Főleg akkor esett nekik jól, mikor ott voltak a sivatag közepén olyan helyzetben, mikor átgondolták az eddigi életüket. Egy hátsókerék meghajtású, 35 éves, Mitsubishi L300-as kisbusszal vágtak neki Afrikának. Január 23-án indultak Budapestről, ami után egy 3000 kilométeres európai szakasz következett. Genovából komppal mentek át Marokkóba, egy ötórás várakozás után. Ez volt a szerencséjük, mert így a vámok nem szedték szét az autójukat, illegális tárgyakért kutatva, és nem találták meg a becsempésztett pálinkát. Azt viszont muszáj volt vinni, mert ápolni kellett a kapcsolatokat, és persze az ottani szokatlan ételek miatt is szinte kötelező volt inni. Azt viszont tudni kell, hogy Marokkóba tilos bevinni alkoholt.

Az afrikai utazásuk egy eltévedéssel kezdődött. Mivel Marokkóban utca és házszám nem létezik, így csak a navigációra hivatkozhattak, de így sem találták meg a szál-

lásukat. Éjszaka közvilágítás nem létezik, így tovább mentek a következő városba, ott találtak maguknak szobát. Az Atlasz hegységen kellett keresztül menni, ahol még hó is volt. A buszuknak sima aszfalt úton 80-90 km/óra volt a sebessége. Az Atlasz hegységnek azonban voltak olyan szakaszai, amikor csak 20 km/órás sebességgel mentek fel kettes fokozatban, padlógázzal. Füstölt is a jármű rendesen. Ez a szakasz közel egy napig tartott.

– Mi ezzel a kisbusszal csak nem tízezer kilométert tettünk meg és mindössze csak egy generátor problémánk volt, így ez felért egy csodával. Azt már korábban elmondták nekünk, hogy Afrikában, ha nem

muszáj, akkor ne vezessünk éjszaka, mert veszélyes. Nekünk azonban a lassúságunk miatt muszáj volt. Olyan is elfordult, hogy mire odaértünk a szállásunkhoz, nem volt már szabad szoba, pedig lefoglaltuk korábban. Ott azonban ez nem számított, mert aki hamarabb odaért, az kapta meg. Marokkóban a főutak meglepően jók voltak, de az utunk során nem ez volt a jellemző. Mauritániából hoztunk egy kis sivatagi homokot, ami szabálytalan, de ezt is megúsztuk. Ott már olyan kátyúk és vízmosások voltak, hogy a 15 kilométert három óra alatt tettük meg. Hátra volt még a táborig 50 kilométer, de már besötétedett és inkább visszafordultunk.

Nagyon sok konzervet vittek, de azért a vége felé az ottani ízeket is megkóstolták. Mivel ezek az országok francia gyarmatok voltak, bagettet, friss pékárút, palackos vizet mindenütt lehetett kapni. A tankolással nem volt problémájuk, mert mindenütt lehetett gázolajat kapni, viszonylag olcsón, olyan egy euróért.

– Amikor átléptünk Marokkóból Mauritániába, akkor azt éreztem, hogy de jó, hogy Magyarországon születtem, osztotta meg az érzést Alexandra. – A homokon és a száraz kőrön kívül ugyanis nem láttunk mást, de ott emberek éltek a sivatagban. Vezetés közben minden ajtót bezártunk, csak a vezető mellett nem, mert akadtak olyan helyzetek, amikor megpróbálták kinyitni, vagy verték a kocs oldalát. Néhány alkalommal ki kellett húzni bennünket a homokból. Előfordult az is, hogy olyan úton mentünk, amit kagylókból építettek. Láttunk olyan halászfalut, az óceán mellett, ahol a nagy melegben pucolták a halat a halászok, nem a hazai körülmények között. Amit láttunk, attól elment a kedvünk a haltól és a tenger gyümölcseitől, így azt nem is ettünk.

Szerencsénk több alkalommal is volt és minden bizonnyal az is növelte, hogy két lópatkót tettünk fel az autó elejére, és Kókai Géza református tiszteletes is megáldotta a

kisbuszt és minket is. Ami még nagyon furcsa volt számunkra, hogy amerre jártunk, mindenütt szemét volt az utak mellett. Ami már nem kell az ottani embereknek, azt eldobják, vagy az autót ott hagyják, ahol éppen lerobbant. Olyan mélységek és magasságok vannak, hogy az hihetetlen. A gettó után közvetlen egy gyönyörű szállodát lehetett találni, pálmákkal fürdőmedencével. Kecskéket és szamarakat szinte mindenütt láttunk. De arra is volt példa, amikor a kecskét felkötötték az autók tetejére, mellettük pedig ott ültek azok, akik nem fértek be a kocsiba. Ez természetes náluk. A közlekedésben viszont nagy káosz van. Az útkereszteződésben az megy először, aki nagyobb, vagy aki hamarabb odaér. Tehenek, kecskék, tevék bármikor átmennek az autók előtt az úton.

– Mauritániában őskáosz volt, vette át a szót Misi. – Roncsautók szétrohadva, szerintem ott senkinek sincs jogosítványa. Közlekedési lámpa nincs kresz táblák értelmetlenül voltak kihelyezve. Ott fordult elő az, hogy egy szeméttelen mentünk keresztül, ami után egy kerítéssel körülvett nagyon szép szállodát építettek, amit fegyveres őrök védtek. Ott hiába foglaltunk szobát nem kaptunk, mert másnak kiadtak. Olyat is tapasztaltunk, mikor elmentünk egy étterembe, hogy várnunk

kellett míg a többiek befejezik az étkezést, mert nem volt elegendő tányér. Az öt, tizenkét év körüli gyerekek mindenütt kérnek valamilyen ajándékot. Ők már számítanak arra, tudják, hogy két évente jönnek a bamakosok. Persze a rendőrök és a határőrök is elvárják az ajándékot. Ők nagyon örültek a golyóstollnak. Számunkra nagyon különleges volt, hogy a Szent Luis határátkelő abból állt, hogy az úton áthúztak egy drótot, amire kék színű szalagokat fűztek fel, a jobb felismerés érdekében. Ott azért szerencsénk volt, mert minket Bamakosokat nem néztek át annyira. A Szenegál, Guinea határon viszont mindenkit rabosítottak, és átvilágították az autókát is. Ott olyan hatórárt töltöttünk el. Korábban úgy volt, hogy visszafele is a kisbusszal fogunk jönni, de akkor eldöntöttük, hogy nem vállaljuk.

A Varga házaspár végül is megérkezett Sierra Leona fővárosába Freetownba, de az sem volt olyan egyszerű, mert mivel ők lassan haladtak az utolsók között érték a célba, amit csak egy tábla jelzett. A többiek már régen elmentek és ha nem áll meg előttük egy autó, akkor nem tudták volna meg, hogy megérkeztek. Így viszont sikerült fotót készíteni, hogy megérkeztek, hogy teljesítettek a kitűzött céljukat. Az ajándékokat, amit vittek, egy iskolának adták át. A kisbuszukat is el tudták adni, mert megkapták érte azt az összeget, egy olyan helyi embertől, aki szállítással foglalkozik. Február 14-én pénteken repülővel, szerencsésen hazaértek.

A hallgatóság közül többeknek is, a látottak alapján az volt a véleménye, hogy ők biztosan nem vállalkoznának ilyen útra. Valaki megkérdezte a házaspártól, hogy vállalkoznának-e arra, hogy még egyszer, mondjuk két év múlva, mert két évente van a Budapest-Bamako rally, végig mennének-e az úton. Alexandra azt válaszolta, hogy vagyunk olyan örültek, hogy igen.

Együtt a természetért – Madáretető készítő verseny

A Kincskereső Óvoda és Bölcsőde az elmúlt hetekben, idén először, különleges alkotóversenyt hirdetett meg gyermekei és családjaik számára. A felhívás célja nem csupán egy madáretető elkészítése volt, hanem az, hogy a családok közösen, együtt töltött idő során forduljanak a természet és a madárvédelem felé.

A verseny során a résztvevők újrahasznosított anyagokból készítettek madáretetőket. Műanyag palackok, dobozok, kupakok, kartonok, fadarabok és egyéb, otthon fellelhető anyagok kaptak új életet, miközben a gyerekek játékos formában ismerkedhettek, az újrahasznosítás és a környezettudatosság fontosságával. Az intézmény hangsúlyozta: ebben a kezdeményezésben nem a kész produktum volt a legfontosabb, hanem az a közös élmény, amely az alkotás során létrejött. A beszélgetések a madarokról, a téli időszakról, a madáretetés jelentőségéről mind hozzájárultak ahhoz, hogy a gyermekek érzékenyebbé váljanak a természet iránt.

A verseny zárásaként eredményhirdetéssel egybekötött kiállítást tartottunk az intézmény tornatermében. Helyezéseket nem hirdettünk, hiszen – ahogy az eseményen is elhangzott – minden résztvevő nyertesnek számít. Minden kisgyermek kapott oklevelet, melyet büszkén vettek át. A kiállításon bemutatott madáretetők nemcsak a kreativitás-

ról tanúskodtak, hanem a családok közös munkájáról és odafigyeléséről is. Az elkészült etetők közül egy az óvoda udvarán kap majd helyet, ahol a gyerekek a mindennapokban is megfigyelhetik a madarakat, és aktívan részt vehetnek gondozásukban. Ezt a felajánlást szívből köszönjük a Sándor családnak.

Az intézmény bízik abban, hogy a kezdeményezés hosszú távon is hozzájárul a gyermekek környezettudatos szemléletének formálásához. Ezúton is szeretnék köszönetet

mondani minden családnak az aktív részvételért, az együtt töltött időért és azért az értékes példamutatásért, amelyet a gyermekek számára nyújtottak.

Plangárné Hajdu Anita

Fogászati szűrővizsgálat az óvodásoknak

Az óvodában az egészséges életmódra nevelés fontos része a fogápolás. Mindennapjaink során is megjelenik, hiszen az ebédet követően naponta fogat mosnak a gyermekek.

Kiscsoporttól kezdve, sőt már a bölcsődében is ismerkednek, elsajátíthatják a fogmosás helyes technikáját, melyet az óvodapedagógusok igyekeznek minél hatékonyabban segíteni, illetve, a tervezés során te-

matikájukba beépítenek olyan témát, melynek során a fogápolás fontosságáról szerezhetnek minél több ismeretet a gyermekek. Ezentúl, minden nevelési évben fogászati szűrővizsgálaton vesznek részt, melyet a helyi fogászati rendelőben végeznek el. Ilyenkor minden csoport elsétál a rendelőbe, előre egyeztetett időpontba, ahol minden gyermek fogacskaát átnézik. Ezt követően értesítést ka-

punk azon gyermekek névsoráról, akiknek szükséges kontroll vizsgálaton megjelenni. Ilyen esetben a szülőket az óvodapedagógus értesíti, a vizsgálatra pedig már a szülő viszi el gyermekét.

Azt gondolom, ez segítség a szülők számára, hiszen intézményi kereteken belül oldjuk meg a szűrővizsgálatot.

Nyeső-Tóth Melinda

Farsangolás közben búcsúztatták el a telet és a hideget

Nem csak a naptár, de az időjárás is azt mutatta, hogy hamarosan vége a télnek és kezdődik a tavasz. A Kincskereső Óvodában és Bölcsődében vidám hangulatban tartották a farsangi mulatságot és búcsúztatták a telet.

A gyerekek először saját csoportjukban mutatták be, hogy milyen jelmezt öltöttek magukra, majd vidám játékokat játszottak. Természetesen nem maradt el a hagyományos farsangi fánk elfogyasztása sem.

Azt követően pedig minden csoport bevonult a tornaszobába és ott mutatkoztak be. Nem volt olyan kisfiú és kislány, aki hétköznapi ruhában lett volna. Voltak rendőrök, tűzoltók, tündérek, hercegnők, de akadt olyan kisfiú, nem is egy, aki autónak öltözött. A gyerekek a farsangi időszakra jellemző dalokat énekeltek. Minden bemutatkozó csoportot megtapsoltak a többiek. Az óvó- és dajkanénik is jelmezt öltöttek. Nem kerülhetett el senki figyelmét Piroska, a farkas és a nagymama, a török-basa, a katicabogár, hogy csak néhányat említsünk.

A csoportok bemutatkozása után közös mozgás és tánc kezdődött. Néhány kisebb gyermeket még felvettek az óvónénik, de a nagyobbak már a zene ütemére tudtak mozogni.

Kéz a kézben járták a táncot, főleg a lányok, míg a fiúk inkább a saját jelmezüket mutatták meg egymás-

nak. Mindeközben pedig azt mondogatták, hogy múljon már el a tél és a hideg és jöjjön a tavasz.

Vetélkedővel egybekötött farsangi mulatságot tartottak az alsósoknak

A farsang a gyerekek egyik legnagyobb öröme. Jelmezbe bújhatnak, megmutathatják magukat egészen másként, mint amikor az iskolában vannak. A különböző kreatív ruhák pedig felkeltik mindenkinek az érdeklődését.

Az általános iskolában ezúttal is külön farsangoltak az alsó, és külön a felső tagozatos diákok. A kisebbek az intézmény tornatermében, míg a nagyobbak az aulában találtak maguknak helyet. Az természetes, hogy mindig az alsósok azok, akik vállalják azt, hogy beöltöznek és megmutatják nem csak iskolatársaiknak, hanem a pedagógusoknak és szülőknek is, hogy milyen jelmezbe öltöztek.

Természetesen nem volt kötelező megmutatni mindenkinek a jelmezét, de aki akarta, az felvonulhatott és megmondhatta, hogy kinek, minek öltözött. Két kisdíák jelmeze mindennél többet mondott. Az egyikük ugyanis Ildi néninek (Rimócziné Forgó Ildikó igazgatóhelyettes, a harmadik osztályosok matematika tanára), míg a másik Zsuzsa néninek (Nyúl Zsuzsanna a harmadik osztályosok osztályfőnöke) öltözött. Az egyikük még azzal is fokozta a hangulatot, hogy arra kérte a diákokat, hogy mindenki vegye elő a felszerelését. Természetesen nagy sikert arattak.

A játékos sorversenyek ezúttal sem maradtak el. A csapatokat úgy állították össze, hogy mind a négy osztályból legyen egy-egy diák. Papírból kellett piramist építeni, kiskanálból zizit enni, szívószállal kellett kiszívni a pohárból az üdítőt, és csokoládét kellett késsel, villával kibontani, majd pedig megenni. A diákok természetesen nem maradtak étlen és szomjan. A szülők jóvoltából fánkot, palacsintát, süteményeket, szendvicset fogyaszthattak, utána pedig üdítőt ihattak.

Nem maradhatott el hagyományos tombola sorsolás sem, aminek a fődíja egy csokoládétorta volt, amit egy második osztályos kislány nyert meg és aki felajánlotta az egész osztálynak, hogy közösen fogyasszák el. Erre pedig holnap kerül majd sor.

A felső tagozatosoknál a diákönkormányzat segítségével történt az aula díszítése és az ajándékok beszerzése. Ők már inkább a táncot, a zenét részesítették előnyben a jelmezes beöltözéssel szemben.

A közösségépítés mellett a jótékonykodáson volt a hangsúly

A tél, a bálozók kedvenc időszaka. Ilyenkor tartják a zenés rendezvényeket, az új évben pedig a farsangi mulatóságokat. A Buzás János Általános Iskola jótékonyági bálja ezúttal is nem csak jó zenét és táncot, de színes programot is nyújtott a jelenlévőknek.

Az intézmény Szülői Munkaközössége – Valentin napi tematika jegyében – ezúttal is megrendezte nagy sikerű jótékonyági bálját, melynek teljes bevételét tanulók javára fordítják. A bálteremmé avanzsált sportsarnokban több, mint kétszáz ember gyűlt össze, hogy jótékonykodjanak és bulizzanak egy jót. Az est célja a közösségépítés mellett az volt, hogy támogassák a gyermekek mindennapjait, programjait és az iskola infrastrukturális fejlődését.

A bejáratnál aperitif fogadta az érkező vendégeket, akiket nem sokkal később Vargáné Csikós Angéla SZMK elnök és Boros Kornél Sándor tagintézmény-igazgató köszöntött. Mindketten köszönetet mondtak a szülőknek és adományozóknak a munkájukért, valamint az adományokért. Kihangsúlyozták, hogy összefogás nélkül nem jöhetett volna létre ez a jótékonyági est.

A köszöntő után Pácsa József polgármester is szót kért, aki bejelentette, hogy az idei évben további három darab hűtő-fűtő klíma berendezéssel támogatják az iskolát. Nagy öröm az, hogy az önkormányzat szíven viseli a község iskolájának sorsát, mert velük együtt hiszik és vallják, „Mert míg van iskola, tanár, lángot őriző, addig él a falu, s nem veszhet a jövő.”

Még a vacsora előtt színpadra léptek az iskola Up For Dance táncosai, akiket Szekeres Ági készített fel.

A vacsora marhapörkölt volt tarhonyával, melynek elkészítését, Bajáki István és Almási Dezsőné Jutka vállalta magára. A talpalávalót DJ Péntes biztosította, aki gondoskodott róla, hogy a táncparkett egész este megteljen vidám vendégekkel és hajnalig tartson a mulatság.

A rendezvény hangulatát a szülők által előadott, fergeteges „X-Faktor” műsor alapozta meg, amelyre hosszú hetek óta szívvel-lélekkel és kitartóan készültek. Nem sajnálták az idejüket és energiájukat belefektetni, aminek meg

is lett az eredménye. Az igazán színvonalas és fergeteges produkció hatalmas sikert aratott, a közönség pedig vastapsal jutalmazta a fellépőket.

Az est folyamán volt tombolasorolás is, ahol számos értékes ajándék talált gazdára a nagylelkű felajánlók

köszönhetően. Az iskola köszönetét fejezte ki minden szervezőnek, fellépőnek, támogatónak és résztvevőnek, akik munkájukkal, felajánlásaikkal és jelenlétükkel hozzájárultak a bál sikeréhez. Öröm volt látni, hogy a helyi közösség ismét összefogott a gyermekekért.

LOMTALANÍTÁS

Tisztelt Ügyfelünk!

Tájékoztatjuk, hogy Nyárlőrinc településen **2026. március 11. napjáig igényelhető**, az első féléves időszakra eső díjmentes házhoz menő lomtalanítás. Az igénybejelentést követően a lomtalanítás 2026. március hónapban történik. A lomtalanítási igényét a **06 1 776 77 77 telefonszámon**, vagy az **ugyfelszolgalat@dtkh.hu email címen** jelezheti ügyfélszolgálatunk felé beazonosítás - vevőazonosító megadását követően.

Lomhulladék: az az eseti jelleggel keletkező, nagyméretű darabos háztartási hulladék, mely mérete miatt nem fér a közszolgáltatáshoz rendszeresített hulladékgyűjtő edénybe (kukába). Például:

- berendezési tárgyak (asztal, szék, szekrény, ágy, komód) szétszerelt mozgatható állapotban
- fából készült bútorok/tárgyak - ablakkeret, ajtó, kerítés
- műanyagból készült tárgyak – vödör, láda, kertibútor, gyerekjátékok, hordó, virágcserep;
- textíliák – szőnyeg, ágynemű, ruhanemű, szivacsmatrac

Nem tartoznak a lomtalanítás körébe, így nem kerülnek elszállításra: zöldhulladék: gally, salak, trágya, szalma, egyéb növényi és állati hulladék; építési hulladék, egyéb ipari hulladék; veszélyes elektromos, elektronikai készülékek (pl. TV-készülék, hűtőgép...); gumiabroncsok, autó – és gépalkatrészek, veszélyes hulladékok, (pl.: gumiabroncs, akkumulátor; festékes dobozok, kátrány származékok, használt sütőolaj, zsiradék, gépjárműolaj); állati tetem, fertőző és undort keltő anyag; heti hulladékszállítás körébe tartozó háztartási, valamint gazdálkodói tevékenységből származó hulladék, vagy a heti hulladékszállítás körébe tartozó háztartási és a szelektíven gyűjtendő csomagolási hulladék.

A kihelyezett lom elszállítása az előre egyeztetett napon történik, mely a megadott napon reggel 5 óráig az ingatlan utcafronti részére helyezhető ki! Kérjük, hogy a nagydarabos lom (pl. bútor) kivételével a kisebb méretű anyagok a hatékonyabb elszállítás és szétszóródás megakadályozása érdekében beszákolva, kötegelve kerüljenek kihelyezésre. A lomhulladékot minden esetben úgy kell elhelyezni, hogy az a jármű- és a gyalogos forgalmat ne akadályozza, a zöldterületeket és a növényzetet ne károsítsa, továbbá ne járjon baleset vagy károkozás veszélyének előidézésével.

Szolgáltató elérhetősége:

- 2700 Cegléd, Rákóczi út 23.
- telefon: 06 1 776 77 77;
- ügyfélkapcsolati pontjainkról bővebb információt www.dtkh.hu weboldalon talál.

KÖZÉRDEKŰ TELEFONSZÁMOK

Polgármesteri hivatal: 343-013, 343-019, 589-001, 589-019

Művelődési ház: 343-076, 589-009

Orvosok: dr. Kuczka Judit 06-20/453-4451, 343-121

Kehely Gyógyszertár, telefonszám: 76/342-517

Tűzoltóság Kecskemét: 502-810

Segélyhívó: 105

Rendőrség Kecskemét: 484-684

Segélyhívó: 107

Körzeti megbízott: Kása István Márk 06-30/146-3502

Mentők Kecskemét: 486-511, 478-119

Segélyhívó: 104

Polgárőrség, Kiss Ferenc: 06-30/621-7600

Gyermek jóléti szolgálat és családsegítő

Horváthné Dékány Judit: 343-590, 06-30/195-5559

Védőnő, Túri Istvánné: 06-30/084-1561

Fogorvos: dr. Németh László 321-009

Jogosult állatorvos: Dr. Pitti Lajos 06-30/925-4249

Hatósági állatorvos Nyárlőrinc területén: Dr. Tóth Dezső
6060 Tiszakécske, Kossuth L. u. 12. 06/20/321-19-59

Nyárlőrinc Község Temetkezési Vállalkozója:

Temetkezés: Szénási Bertalan

Telefonszám: 76/449-044, mobil: 20/9571060

Ingyenes hirdetési szelvény

Hirdetés szövege: _____

Apróhirdetések leadhatók az általános iskola gondnoki irodájában hétfőtől péntekig munkaidőben. A hirdetések szövegét hirdetőinktől készen kapjuk. Az abban foglaltakért a kiadó semmilyen anyagi, jogi felelősséget nem vállal. Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Csak hirdetési szelvényen leadott hirdetéseket fogadunk el.

NYÁRLŐRINCI HÍRMONDÓ

Nyárlőrinc Község Önkormányzatának közéleti lapja

Megjelenik minden hónapban

Szerkesztő: Szenekné Édes Kornélia

“Kulturális Örökségvédelmi Hivatal 163/583/1/2007.
nyilvántartási száma alatt szerepel.”

Készült a tiszakécskei

Kécske Nyomda Kft. nyomdájában

Felelős vezető: Tóth Géza